

i saa mange Henseender oplysende Erklæring, som ledsager denne Betænkning, at alene Toldadministrationen er i Besiddelse af Erfaring nok til at kunne vejlede os med Hensyn til de „nogenslunde beregnelige Virkninger for Statskassen, en gennemgribende Forandring af Toldsatser og deres Opløsninger eller nye Sammensætninger, afgjort vil medføre“. Jeg vilde ønske, at den ærede Toldbestyrelse havde oplyst os bedre om de Virkninger, som de af Regjeringen forelagte Lovforslag vilde medføre, end den hidtil har gjort. Thi de Oplysninger, vi have modtaget fra Toldbestyrelsen, ere mangelfulde og ligefrem vildledende i mange Henseender. Navnlig naar der som her foreslaas et Antal Toldnedsættelser til langt større Beløb end Toldforholdelser, vil den finansielle Virkning deraf afvige meget mere fra det Resultat, man kommer til efter den af Regjeringen opstillede Beregning, end det under andre Omstændigheder vilde være Tilfældet. Naar Flertallet derfor har foreslaaet i Overensstemmelse med Folkethingets tidligere Beslutninger at gaa ud fra en Indtægtsnedgang af 3,400,000 Kr., er det med fuld Bevidsthed om, at en saadan Indtægtsnedgang ikke vil blive Følgen af Vedtagelsen af en Toldlov af dette Indhold. Det vil saa langt fra blive Tilfældet, at allerede strax vil Indtægtsnedgangen vise sig betydelig mindre og sandsynligvis vil den — det er min personlige Antagelse — om ikke det første, saa det andet Aar derefter være indvunden. Naar nu den ærede Regjering holder stærkt paa, at den Indtægtsnedgang, som vil fremkomme, skal kompenseres eller i alt Fald i det Væsentlige kompenseres — jeg skal ikke holde mig aldeles strengt til Ordene, men den ærede Ministers Udtalelser ere ved alle tidligere Leiligheder gaaede ud paa, at den i det Væsentlige skal kompenseres — da ligger deri en Fordring fra den ærede Regjerings Side, ikke om Kompensation for en Indtægtsnedgang, men om en betydelig Forhøielse af Toldskatten, altsaa en betydelig Forhøielse af Statsindtægterne ved Hjælp af Toldreformen. Hvor stor denne Forhøielse vilde blive beror i mange Punkter paa et Stjøn og lader sig vanskelig paavise; men at der vil komme en saadan betydelig større Statsindtægt, dersom hele Indtægten, beregnet paa den af Regjeringen hidtil brugte Maade, skulde kompenseres, er ubestrideligt. Jeg har fundet det rigtigt at fremhæve dette overfor den stærke Fremhævelse fra anden Side af, at det er 3½ Mill. Kroner, man vil stryge af Statskassens Indtægter, og at Statskassen ikke vil kunne bære en saadan Indtægtsnedgang. Der er nu efter Finantsernes

Tilstand ikke Nogetsomhelst til Ginder for, at man kunde undvære et saadant Beløb, idet Folkethinget som bekendt ikke kan tiltræde den Anvendelse af dette Overskud af Indtægten og den derved opsparede betydelige Statsformue, som Regjeringen hidtil har brugt, og som Regjeringen synes bestemt at ville fortsætte. Men selv bortset herfra vil der, efter hvad jeg hidtil har udviklet, ikke være nogen Betænkning ved, at gaa til en saadan Indtægtsnedgang, efter som den dels vil vise sig meget mindre og dels aldeles utvivlsomt i meget kort Tid vil være indvunden. Jeg maa i Forbindelse dermed ogsaa fremhæve det Ubillige i, at Landet skal vedblive at betale Krigsskat for en Krig, som er tilendebragt for 25 Aar siden, efter at denne Krigs Følger forlængst ere forsvundne, og da man jo sikkert ikke tænker paa med Vaabenmagt at vinde det Tabte tilbage. Jeg kjender jo ikke den ærede Regjerings Tanker og Hensigter, men i alt Fald veed jeg, at Folkethinget ikke er saaledes fundet, at det skulde ønske at paalægge Landet Statter og at opspare Penge til et saadant Niemed. Tillige bør det erindres, at den Told, der nu svares, er betydelig høiere end den, der blev paalagt i 1863 og blev forhøiet ved Krigsskatten i 1864. Thi den Told, der den Gang blev paalagt, var i Sølv, medens den nu svares i Guld, altsaa med et omtrent 25 pCt. høiere Beløb. Der er altsaa, fra ethvert Synspunkt betragtet, Aarsag til at følge det Forslag om en nominal Nedsættelse af Toldskatterne med det Beløb, Flertallet har foreslaaet, og jeg kan ikke antage, at den ærede Minister, dersom det ikke er hans Hensigt paa enhveromhelst Maade at skaffe Statskassen Indtægt, vil fastholde det Standpunkt, han senest har givet Udtryk i den Skrivelse, han har tilstillet Udvalget. Det vilde i alt Fald være mig kjært at høre af den ærede Minister, om han i Virkeligheden ikke tillægger noget af de Momenter, jeg her har fremført, nogen Betydning, og om han navnlig vil negte, at en Toldreform af det Indhold eller i det Væsentlige af det Indhold, som her foreslaas, eller som gaar i den Retning, der her er foreslaaet af mig, medfører en betydelig ringere Nedgang, end der paaregnes efter den af Regjeringen hidtil fulgte Beregningsmaade. Jeg skal til Oplysning herom fremdrage nogle Exempler. Der er i dette Lovforslag for den store Varegruppe Manufakturvarer foreslaaet, at man i Stedet for at gaa den Vej, som Regjeringen i en Række af Aar har gaaet, nemlig at foretage en Sammendragning af de forskjellige Poster, tværtimod skulde gaa til en større Specificita-